

frigjorte ressourcer på rådgivning og anden forebyggende virksomhed.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil medføre merudgifter på 31 mill. kr. i 1987 og 42 mill. kr. i 1988 (PL: Januar 1985).

Udgifterne fremkommer således:

Indførelse af forsøgsreglerne uden ændringer, jfr. den omtalte rapport fra følgegruppen.....	58 mill. kr.
Øvrige ændringer med virkning fra 1. januar 1987.....	+ 38 mill. kr.

Merudgifter i 1987.....	<u>20 mill. kr.</u>
-------------------------	---------------------

Afskaffelse af maksimumsgrænser for § 42-modtagere pr. 1. juli 1987, jfr. § 4, stk. 2, i lovforslaget. Merudgifter i 2. halvår 1987.....	+ 11 mill. kr.
--	----------------

I alt merudgifter i 1987.....	<u>31 mill. kr.</u>
-------------------------------	---------------------

Yderligere merudgifter i 1988 som følge af afskaffelse af maksimumsgrænser for § 42-modtagere (Helårsvirkning fra 1988).....	+ 11 mill. kr.
--	----------------

I alt merudgifter i 1988.....	<u>42 mill. kr.</u>
-------------------------------	---------------------

Merudgifterne vil blive modsvaret af kompensende besparelser. Kompensation for kommunale merudgifter vil blive endeligt fastlagt efter forhandling i kommunekontaktudvalget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i bistandslovens § 2 er krav om dansk indfødsret fraveget for en kvinde, der er gift med eller senest har været gift med en mand med dansk indfødsret.

Denne bestemmelse foreslås ophævet under hensyn til den almindelige udvikling, der går i retning af at afskaffe alle regler om forskelsbehandling på grund af køn også i de tilfælde, hvor reglerne er til fordel for kvinderne. Ophævelse af reglen harmonerer med EF Rådets direktiv af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring.

Ændringen svarer til en tilsvarende ændring i lovreglerne om social pension.

Til nr. 2

Sigtet med bestemmelsen i bistandslovens § 8, stk. 2, har været, at det offentlige skal indtræde fuldt ud i samtlige de rettigheder, der efter den privatretlige lovgivning tilkommer den, der modtager hjælp efter bistandsloven. Ved Højesterets dom af 13. december 1983 er det imidlertid fastslået, at § 8, stk. 2, 2. pkt., må forstås således, at bestemmelsen alene omfatter tilfælde, i hvilke der trods en bestående bidragspligt er givet afkald på fastsættelse af bidrag eller på at kræve bidrag forhøjet.

Det foreslås derfor præciseret, at det offentlige har samme ret til at få fastsat en bidragspligt eller få fastsat eller forhøjet bidraget, som den pågældende selv ville have. Bestemmelsen foreslås affattet således, at det udtrykkeligt fremgår, at det offentlige også kan få tilsidesat en aftale om bidragsafkald.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse sikres tilbagebetalingskrav for kontanthjælp, der er ydet til dækning af terminsudgifter, ved, at det sociale udvalg lader meddelelse herom tinglyse eller lader skadesløsbrev eller ejerpantebrev tinglyse som hæftelse på den faste ejendom med oprykkende prioritet efter foranstående hæftelser.

Det foreslås, at denne tinglysningsregel ophæves.

Det har nemlig i praksis vist sig, at bestemmelsen volder vanskeligheder, idet meddelelsen (eller skadesløsbrevet eller ejerpantebrevet) ikke kan aflyses, når tilbagebetalingskravet ikke er fuldt indfriet. Ejendommen kan derfor ofte ikke sælges i fri handel, men må gå på tvangsauktion. Kommunen kan på dette tidspunkt eventuelt blive fyldestgjort af budsummen forud for senere kreditorer.

Der findes ikke i bistandsloven en regel om, at tinglyste tilbagebetalingskrav forfalder ved ejerskifte, og selve tilbagebetalingskravet gennemføres ved fastsættelse af en betalingsordning efter § 27.

Tinglysningen betyder *ikke* i praksis, at kommunens reelle muligheder for at få pengene forbedres. Kommunen har den sikkerhed, at kontanthjælpsmodtageren hæfter personligt for tilbagebetalingskravet, og at forfaldne tilbagebetalingskrav i medfør af § 27 kan inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Hertil kommer, at en tinglysningsregel harmonerer dårligt med en regel om faste takster for